Antigona: Sofokles (5. st. př. n. l.)

Autor

starořecký athenský dramatik a politik - Proslul svými tragédiemi Antigonou, Élektrou a Králem Oidipem spolu s Aischylem a Euripidem patří mezi nejvýznamnější tarověké dramatiky - Údajně napsal 123 tragédií, z nichž se úplných dochovalo pouze 7 - Přidal třetího herce na scénu (dříve bývali zvykem dva) \rightarrow triagonistu - jako první používal během svých her kulisy - Zmiňuje tehdejší společenské situace \rightarrow morová epidemie v Odipovi - Představuje problém osudu (osud je nevyhnutelný) - Jeho postavy mají chyby a chybují - hlavní postava se vždy dopustí vážné chyby. Ostatní následně reagují, což dovede postavu k dalším chybám s fatálním koncem \rightarrow tragédie - Pád postavu přivede ke kontaktu s univerzálními silami vesmíru (bohové, osud. . .) - To vede k očistě a postava nalézá sama sebe - člověk rozdrcený osudem a vlastní nevědomostí je opravdový člověk - mytologie slouří Sofokolovi jen jako kulisa \rightarrow spoléhal se na to, že publikum daný mýtus zná - Soustředí se na dramatický detail, na konflikt, které mýtické dění u postav vyvolalo - ovlivnil Fredua (oidipovský komplex)

Rozbor

- literární druh: dramaliterární forma: epika
- žánr: tragédieumělecký směr:
- časoprostor: Theby, antické Řecko
- kompoziční výstavba: chronologická (jednota místa, děje a času), 5 scén + prolog a epilog
- 1. Expozice: V Thébách se navzájem zavraždí 2 bratři
- 2. Kolize: Kreon tvrdí, že jeden z bratrů si zaslouží pohřeb zatímco druhý nikoliv a to se nelíbí Antigoně, která chce, aby byli oba bratři pohřbeni
- 3. Krize: Antigona neposlechne králův rozkaz a bratra pohřbí \to Kreon ji nechá uvěznit v jeskyni, kde Antigona spáchá sebevraždu
- 4. Peripetie Problém je, že Antigona byla snoubenkou Haimona. Haimon se ji pokouší zachránit, ale když přijde do jeskyně a vidí její mrtvé tělo, tak se probodne. Tento čin vidí i sám král Kreon. Zarmoucen odejde do svého paláce a vše oznámi své ženě. Ta se jde pomodlit a taky se probodne.
- 5. Katastrofa: Král si nenechal poradit ani od věštce, ani od části sboru a doplácí na to smrtí všech svých blízkých.
- vypravěč: jednotlivé postavy a pak náčelník sboru se sborem
- vyprávěcí způsoby:
- typy promluv:
- jazyk: spisovný
- literárně-historický kontext: zlatá éra dramatu
- motivy: vražda, pohřeb
- téma: Neměla by být mravní pravidla nadřazena zákonům?
- Aristotelova mimesis: literatura musí co nevjíce napodobit realitu
- tragédie je v tom, že není optimální východisko
- nevyskytují se zde přímo bohové, ale nepřímo ovlivňují dění (typické pro Sofokla)
- poslední z thébské trilogie ## Postavy
- Antigona: cítí povinnost pohřbít a uctít tím památku svého bratra, který se sice provinil vůči Thébám, ale stále to byla její rodina
- Ismene: Stála za Kreonem. Je pasivní
- Kreon: Nechce ustoupit ze svého. Je tvrdohlavý. Má nezbořitelné morální zásady.
- Haimon: snoubenec Antigony